

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. ide küldendők
a kéziratok.)

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája, ide küldendők
az előfizetési díjak és hírde-
lések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadóftalajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A városi tisztviselők fizetésrendezése.

A belügyminisztérium újabb rendelete.

Irta: Várhidy Lajos.

Gróf Andrássy Gyula volt belügyminiszternek 166,000/1909—III. sz. rendelete, amely az 1909. évi állami költségvetésbe a városok közigazgatási kiadásaihoz való hozzájárulás címén felvett 2 millió korona felhasználása céljából kiadatott, oly sok felszólalást és panaszt idézett elő nemcsak a közvetlenül érdekelt városi tisztviselők, hanem a városok részéről is, hogy Khuen-Héderváry Károly gróf jelenlegi belügyminiszter még mielőtt az végrehajtatott volna, szükségesnek találta a hivatali elődje rendeletének a tisztviselők egyenkénti részletetésének a megállapítására vonatkozó részében való megváltoztatását. F. évi május 14-én 62,000/1910—III. szám alatt jelent meg az erre vonatkozó rendelet, amelyben rendszeres elvi alapon törekszik arra, hogy a városi közigazgatási tisztviselők és a hasonló állású állami és vármegyei tisztviselők illetményei között mutatkozó eltérések — az illetményeknek állami segéllyel való kiegészítésével — lehetőleg megszüntetessenek.

Ebbeli törekvése a törvényhatósági joggal felruházott városok tisztviselőit illetőleg sikerre is vezetett, a r. t. városok tisztviselőinél azonban e rendeletnek sem sikerült kiküszöbölni teljesen a sérelmes rendelkezéseket.

Igaz, hogy a fizetési osztályokba és fokozatokba sorozás ezuttal csupán az 1909. évi államegélyből kiutalványozandó pótlék összegének a megállapítása céljából történik és ez a megállapítás a tisztviselőknek a városi pénztárból eddig élvezett, vagy ezental élvezhető — esetleg magasabb — illetményeire semmi befolyással nincsen, mert a fizetési osztályba és fokozatba sorozás az 1909. évre esedékes pótlékon kívül más igényeket nem biztosít; igaz, hogy a fizetési osztályokba és fokozatokba sorozással csak azt kívánja a miniszter megállapítani, hogy mennyi az a legkisebb összeg, amelyre a városi tisztviselők fizetése és lakás-pénze az 1909. évre kiutalványozott államegély erejéig — kiegészítendő s így, habár ez a megállapítás teljességgel nem zárja ki, hogy a város — saját erejéből — egyik vagy másik tisztviselőjének ezental is a minimumot meghaladó illetményt nyújthasson, — mégis a rendelet 9en mutatkozó elvek annyiban bírnak

fontossággal, s az abban mutatkozó sérelmek azért nyugtalanítják az érdekelt városi tisztviselőket, mert amint a miniszter a rendeletben hangsúlyozza, — már az 1909. évre kiutalványozott államegély felhasználásánál, illetőleg a tisztviselők egyenkénti részletetésének a megállapításánál a lehetőségig érvényesíteni kívánja azokat az elveket, amelyek a városi tisztviselők illetményrendezésének törvényhozás útján való megvalósításánál irányadók lennének.

Lássuk tehát, hogy mennyiben tér el a Khuen-féle rendelet az Andrássy-étól, mennyiben helyesbíti ennek a hiányait és mennyiben tartalmaz magában még mindig sérelmes és javításra szoruló rendelkezéseket.

Az Andrássy-féle rendeletnek a legfőbb hibái abban csúcsosodtak ki, hogy a) a tisztviselőknek a fizetési osztályba való beosztásánál a szolgálati idő számba nem vétetett; továbbá, hogy b) több oly városi alkalmazottat kihagyott a fizetési táblázatba való besorozásból, akik pedig közigazgatási szolgálatot teljesítettek; végül, hogy c) a legtöbb állást a törvényhatósági városoknál a megyeiekéhez képest egyet alacsonyabb, a r. t. városoknál pedig több állást kettővel alacsonyabb fizetési osztályba osztott be.

Ad a) A belügyminiszteri új rendelet a szolgálati idő beszámításánál csaknem teljesen az állami, illetve a megyei alkalmazottakra irányadó elvek szerint jár el, mennyiben akként rendelkezik, hogy a fizetési fokozat megállapításánál az ugyanazon fizetési osztályba tartozó közigazgatási állásban, ugyanazon város szolgálatában bezárólag 1909. évig megszakítás nélkül eltöltött szolgálati idő az irányadó s ez alapon a VI., VII. és VIII. fizetési osztályokba tartozó tisztviselőket az ugyanabban a fizetési osztályban eltöltött öt-öt, a IX., X. és XI. fizetési osztályokba tartozókat pedig az ugyanabban a fizetési osztályban eltöltött négy-négy év után kell a magasabb fokozatba sorozni.

Hátrányos eltérés a városi tisztviselőkre nézve a szolgálati idő beszámításánál a vármegyei tisztviselőikkel szemben annyiban forog fenn, hogy míg a városi tisztviselőknél csak az ugyanazon város szolgálatában eltöltött szolgálati idő az irányadó, addig a vármegyei

tisztviselőknél bármely vármegye területén eltöltött szolgálati idő beszámíthatik.

Ad. b) Az új rendelet szerint az államsegélyből a városnak mindazon tisztviselőt (tiszt-, segéd- és kezelőszemélyzet) kell részesíteni, akik szabályrendeltesleg szervezett közigazgatási állásban, választás vagy kinevezés alapján az 1909. évben tényleg alkalmazva voltak és akiknek a várostól élvezeti illetményei a fizetési osztályukkal és fokozatukkal egybekötött illetményeket el nem érik.

Annyanban tehát megegyezik a két rendelet, hogy csakis a szoros értelemben vett közigazgatási tiszt-, segéd- és kezelőszemélyzet tagjaira terjed ki, s így a város üzemi alkalmazottait a fizetéseknek az államsegélyből való kiegészítésének a kedvezményéből kizárja, de viszont az új rendelet méltányosabban jár el a kihagyott közigazgatási tisztviselőkkel szemben, amennyiben a fizetési táblázatba már beosztja a községbírókat és a végrehajtót is. A szállásmestert és a rendőrbiztost csak az esetben sorozza be, hogy ha ezek a segéd- és kezelőszemélyzetnek tagjai; az irnokokat pedig a r. t. városokban is felveszi ugyan, de csak az olyanokat, akik ezen állásra a szervezési szabályrendelet alapján élethossziglan vannak alkalmazva s ezen állásukban nem csupán másolási teendőket, hanem rendszeres közigazgatási kezelőszolgálatot teljesítenek.

De nehogy a felorolás hiányossága miatt valamely állás, amely a táblázatban jogosan foglalhatna helyet, kimaradjon, a rendelet bölcs előrelátással módot nyújt arra, hogy a közgyűlés az ilyen állást még pótlólag besorozathassa, midőn akként rendelkezik, hogy miután az egyes városokban szervezett minden állás, az elnevezésük és munkakörük változatos megállapítása miatt a táblázatba teljesen felorolhatók nem voltak, ennélfogva a rendelet a törvényhatósági bizottságokra, illetve képviselőtestületi közgyűlésekre bizza, hogy a fel nem sorolt állásokat az az illető állások jelenlegi illetményeinek, munkakörének és a szervezési szabályrendelet vonatkozó határozmányainak gondos és tárgyilagos figyelembe vételével törvényhatósági városokban a IX—XI., a nagyobb r. t. városokban a X. és XI., a kisebb r. t. városokban pedig a XI. fizetési osztályba besorozzák.

A törvényhatósági joggal felruházott városok tisztviselőinél az előbbi rendeletben sérelmesnek talált beosztás ugyszólván az egész vonalon orvosoltatott és ezek tisztviselői az állással egybekötött hatáskör, munka és felelősség alapján a vármegyeiekkel azonos tisztviselőknél megtehető fizetési osztályba soroztatnak. Így pl. a tanácsnok és a főjegyző feltétlenül, vagyis abban az esetben is a VII. fizetési osztályba soroztatnak, ha nincsenek is a polgármester helyettesítésére megbizva. Továbbá ide soroztatnak még az árvaszéki elnökök és a főszámvevő is, míg a főügyész és főmérnök csak az esetre, ha a magánygyakorlattól el vannak tiltva. Ha azonban a főügyész és főmérnök magánygyakorlatot folytathatnak, úgy a VIII. fiz. osztályba sorozandók.

A főorvost nem sorozta a rendelet a VII. fiz. osztályba, mert ez rendszertint folytat magánygyakorlatot s mert vele egyenlő hatáskörű vármegyei főorvos is a VIII. fiz. osztályba tartozik.

A főmérnöknel zárójelben megemlíti a rendelet a „műszaki tanácsos”-t is, amiből arra lehet következtetni, hogy a belügyminiszterium szakítani kíván azzal a felfogásával, hogy a városok „műszaki tanácsos” állást nem szervezhetnek, és a főmérnöki állásnak is irányu átszervezését, amit például legutóbb Kassának megtagadott, ezután jóvá fogja tenni. Fontosnak ezt azért tartjuk, mert ilyen módra a mérnökök azon jogos panasza, hogy ők a tanács tagjai nem lehetnek, külön törvényhozási intézkedés bevétele előtt is orvosolható lenni.

Az árvaszéki ülnökökre s az aljegyzőkre nézve szintén előnyösebb rendelkezéseket tartalmaz az új rendelet, mert a megyei hasonló tisztviselőknél megfelelőleg az árvaszéki ülnököket és az I. aljegyzőt felveszi a VIII., a többi aljegyzőt pedig felerészben, mint II. aljegyzőt a IX., mint III. aljegyzőt a X. fizetési osztályba sorozza be.

Azon állásokat, melyeknél a magánygyakorlat megvan engedve (mint pl. orvos, ügyész, mérnök, állatorvos), a magánygyakorlat megengedése fejében nem zárja ki a fizetési osztályba való besorozásból, amint ezt az Andrássy-féle rendelet tette, hanem az illető állást különben megillető fizetési osztályba egyelőre alacsonyabba sorozza.

Azonkívül, hogy az előbbi rendelethez képest az új rendelet a legtöbb állást egyelőre magasabb fizetési osztályba sorozza, még annyiban foglal magában változást, hogy a törvényhatósági joggal felruházott városoknál az adóhivatali főnök helyett, mivel ennek teendőit rendszerint az adóügyi tanácsnok tölti be, a bejelentési hivatali főnököt veszi fel, míg az adóügyi főszámvevő helyett, amely állás különben tudatunkkal csak Kecskeméti városban fordul elő, a II. főszámvevőt (főszámvevő helyettesít) sorozza be. Újítás az is, hogy a vágóhídi igazgatót (felügyelőt) a fizetési táblázatba felveszi, a IX-ik fizetési osztályba sorozván be.

A levéltárnokok sérelme is orvosoltatott, amennyiben az eddigi X. fiz. osztályból a IX-be emeltették, a X-ben az allevéltárnokok hagyatván.

Sokkal igazságosabb beosztást tesz az új rendelet a IX. és X. osztályoknál is, mert pl. a IX-be emelt a helyhatósági állatorvost és a II. pénztárnokot és ellenőrt az előbbi X. helyett, míg a X. osztályba felveszi most már az iródatisztelet, nyilvántartót is.

Nézetünk szerint a községi bíró állása, amely állás az Andrássy-féle táblázatban egyáltalán nem fordult elő, most nagyon alacsony fiz. osztályba soroztatott, amennyiben a törvényhatósági városokban a X. és XI., míg a r. t. városokban a XI. fiz. osztályban fordul elő.

Igaz, hogy a legtöbb városban a községi bírói állást nem külön személy tölti be, hanem ennek teendőit valamelyik tanácsos, vagy a rendőrkapitány, esetleg egyik aljegyző látja el, de viszont a nagyobb városokban már annyi kisebb polgári peres ügy kerül elintézésre, hogy ezen ügyek lelkiismeretes, jogászai judiciumot feltételező eldöntése megköveteli, hogy a községbíró jogvégtelt legyen. Épen ez okból szükmarkuan mért a rendelet, midőn a községi bírót oly fizetési osztályba osztotta be, amelyben egyútté kerül az alája rendelt jegyzőkönyvvezető irnokkal.

A fogalmazók beosztásánál annyiban tér el a rendelet a megyék hasonló tisztviselőitől, hogy míg ezek csak kizárólag a X. fiz. osztályban fordulnak elő, addig a tvh. városokban a fogalmazók a X. és XI. fiz. osztályba oszthatnak be.

Míg a törvényhatósági joggal felruházott városok tisztviselőinél az előbbi rendelet sérelmes rendelkezései ugyyszólván az egész vonalon orvosoltattak, addig a r. t. városokénál még több sérelem orvosolatlanul maradt. A legfontosabb különbség az Andrássy és a Khuen-féle rendeletek között, hogy míg amaz csak a törvény szerinti megkülönböztetést ismeri el, s ennek megfelelően két fiz. táblázatba sorozza a városi tisztviselőket, aszerint, hogy tvh. városok, vagy r. t. városokról van szó, addig a Khuen-féle rendelet különbséget állít fel a r. t. városok között is és pedig aszerint, hogy a polgári népesség száma meghaladja-e a 10,000 lélekszámot vagy sem. Így a nagyobbak tisztviselőit a VII—XI., a kisebbekét pedig a VIII—XI. fiz. osztályba sorozza. A r. t. városoknak a tisztviselői fizetés rendezésére vonatkozó két csoportba osztásának indokául azt hozza fel, hogy közigazgatási és gyakorlati szempontból is célszerűtlen lenne, ha a nagyobb népességgel, nagyobb kiterjedéssel, fejlettebb kultúrával, iparral és kereskedelemmel bíró rendezett tanácsú városok az illetményrendezés alkalmával a gyengébb vagyoni erővel bíró kisebb városokkal teljesen egyenlő elbírálás alá vétetnének.

Ezzel szemben azonban az hozható fel, hogy ha az illetményrendezés szempontjából nem tesznek különbséget az állami tisztviselők között, valamint nem tettek különbséget a vármegyék és a törvényhatósági joggal felruházott városok között, akkor nem tartjuk igazságosnak, hogy ilyen megkülönböztetést épen csak a r. t. városok tisztviselőinél állítsanak fel. Különböző is a tisztviselők hatás- és munkaköre egyforma úgy a nagyobb, mint a kisebb r. t. városokban s a különbség csak a tisztviselők létszámában van. Amíg ugyanis a nagyobb r. t. város ugyanazon munkakör ellátására több tanácsost, aljegyzőt, árvaszéki ülnököt stb. alkalmaz, addig a kisebb r. t. városokban egy tisztviselő több állásnak a teendőjét látja el, s így több állással járó felelősséget kell viselnie, több állással járó elméleti és gyakorlati ismeretekkel kell rendelkeznie.

Az új rendelet azonban még ezen megkülönböztetés dacára sem alkalmazza azt az elvet, amit a tvh. városok hasonló tisztviselőinél követett, mert míg ezeknél a tanácsnokot, főjegyzőt feltétlenül a polgármester után következő fiz. osztályba sorozza, addig a nagyobb r. t. városokban a tanácsnokot és főjegyzőt csak az esetben sorozza a polgármester után következő VIII. fiz. osztályba, ha polgármester helyettesít, egyébként pedig úgy ezek, valamint a főszámvevő csak úgy juthatnak be a VIII. fizetési osztályba, ha a IX. fizetési osztályba tartozó állásban eltöltött legalább 12 évi szolgálat után a képviselőtestület közgyűlése ebbe az osztályba sorozza.

Az előbbi rendelethez képest tehát a nagyobb r. t. városokban az új rendelet előnye az, hogy a polgármester a VII., a rendőrkapitány, az ügyész és a mérnök pedig a VIII. osztályba kerültek, az utóbbi

kettő természetesen az esetben, ha a magánygyakorlatról el vannak tiltva.

Az árvaszéki elnök, aki az előbbi rendeletben a IX. osztályba volt beosztva, most egyáltalán kimaradt, mert az 1877: XX. t.-c. a r. t. városokban külön árvaszéki elnököt nem ismer, a polgármester lévén egyuttal az árvaszéki elnöke is. Helyesen azonban még az árvaszéki ülnököt is a VIII. fizetési osztályba kellett volna sorozni, mert ha az elnök a VIII. fizetési osztályba tartozik, akkor az ülnök nem sorozható két osztállyal lejjebb, már csak azért sem, mert hiszen a r. t. városokban épen az árvaszéki ülnök hatásköre és munkaköre teljesen azonos a megyei és a törv.-hat. városi árvaszéke ülnökével s így semmi indokot nem látunk fenforogni, hogy ezek ugyanazon fizetési osztályba miért ne sorozhatnának be. A kisebb r. t. városokban ezen elv elismerése mellett szól az a körülmény, hogy az árvaszéki ülnök mindjárt a polgármestert követő fiz. osztályban foglal helyet s így egy helyre került a tanácsnokkal, főjegyzővel stb., szóval a tanács tagjaival.

A fentebb említett kivételtől eltekintve, a tanácsnok, főjegyző, főszámvevő és az orvos a IX. fiz. osztályban az előbbi rendeletnek megfelelőleg megmaradt, az ügyész és mérnök pedig, amennyiben magánygyakorlatot folytat. Miután még több városban divék az u. n. tanácsülnökök, vagy más szóval kúltanácsosok alkalmazása, akik rendes tisztviselőkül nem tekintethők, ennél fogva a tanácsnokok csak akkor sorozhatók fizetési osztályba, ha állandó és rendszeres hivatali tevékenységet fejtenek ki és e mellett a közigazgatási teendőket szakszerűen végzik.

Az eddigi X. fiz. osztályból a IX-be emeltettek még az alkaptány, pénztárnok és az adóhivatali főnök.

Nem soroztatott azonban a IX. osztályba az I. aljegyző, még pedig azért, mert a főjegyzőnek ezen osztályban való meghagyása folyán, ezzel egy osztályba került volna. Az I. aljegyző tehát a X. fizetési osztályban maradt, ahová az előbbi rendelet sorozta volt és így a tvh. városok I. aljegyzőihöz képest nem egy, de két fizetési osztállyal került lejjebb, — amely beosztás folytán az aljegyzők elégedetlensége érthető.

Előnyösebben soroztatott a pénztári ellenőr, az iktató, kiadó, irattárnok, levéltárnok és az alszámvevő, akik az eddigi XI. fizetési osztályból a X-be kerültek; a pénztári ellenőrt azonban, nézetünk szerint, a pénztárnokkal egy fizetési osztályba kellene sorozni.

A XI. fizetési osztályban végül meghagyattak a II. aljegyző, fogalmazó és közgyám, de pótlólag felvették az előbbi rendeletről kihagyott rendőrbiztos, végrehajtó és szállásmester, míg a könyvelő, számtiszt, adótiszt, pénztári tiszt, irodatiszt és nyilvántartó meghagyattak ugyanezen fizetési osztályban, azonban ezen állásokat a képviselőtestület közgyűlése, amint fentebb már említettük, eggyel magasabb fizetési osztályba is sorozhatja.

Az államszolgálatból való részletetés a fizetési osztály megfelelő fokozatára nézve megállapított összegek erejéig történik, amennyiben azonban az államszolgálatból az eként mutatkozó igények teljes kielégítésére nem telik, az illetményeket aránylagosan le kell szállítani.

Az Andrássy-féle rendeletekhez képest vi-

lágosan intézkedik az új rendelet a tekintetben, hogy az illetmények külön egészítendők ki a fizetésekre és a külön lakáspénzekre, vagyis a fizetésnél esetleg mutatkozó többletet a lakáspénz kiegészítése fejében járó pótlék megállapításánál és viszont, nem kell számbavenni.

A fizetés összegének a megállapításánál úgy, mint az előbbi rendeletben, a törzsfizetésen kívül a személyi és működési pótlékokat, a korpótlékokat, az 1909. évre esetleg kiutalványozott drágasági pótlékokat, valamint a természetbeni járandóságok értékét is számba kell venni.

Sok félreértésnek veszi elejét a rendelet annak világos kimondásával, hogy a meghatározott külön szolgálatokért megszavazott tiszteletdíjakat, pótlékokat és járulékokat, ugyszint az általánosokat, jutalmakat és segélyeket a részletetés összegének a meghatározásánál számításon kívül kell hagyni.

Az előbbi rendelethez képest a Khuen-féle rendelet sokkal szabatosabb és ugyszólván minden eshetőséget számításhoz vevő rendelkezéseket tartalmaz. Így pl nemcsak az egy városban előforduló több hasonló elnevezésű állásnak miként osztályozására, továbbá a szolgálati idő beszámítására, illetve a fokozatokba való beosztására nézve találunk rendelkezéseket, hanem arra is, hogy mily összeg utalványozandó ki időközi nyugdíjazás, előlépés, elhalálozás stb. esetében.

Nagyon üdvös újításnak tekintjük az új rendelet ama rendelkezéseit, hogy aki több fizetési osztályba tartozó különböző állásokat tölt be, azt a magasabb állásnak megfelelő fizetési osztályba engedi sorozni.

A nyugdíjalap létesítéséről és gyarapításáról sem feledkezni meg, mert akként rendelkezik, hogy a r. t. városokban amennyiben az államsegély a tisztviselők illetményeinek kiegészítésére teljesen fel nem használtatnék, azt illetőleg a gyarapítására, egyébként pedig úgy a tvh., mint a r. t. városokra úgy miként az előbbi rendelet is megszabta, a városi rendőrség (ideértve a tűzrendészetet is) fejlesztésére, közegészségügyi intézmények létesítésére, vagy városrendezési és fejlesztési célokra kell fordítani.

A város háztartását terhelő rendes kiadásokra ezáltal sem fordítható az államsegély.

Végül, hogy a tisztviselők mielőbb hozzájuthassanak az illetmény kiegészítéshez, felhatalmazza a városokat, hogy — saját felelősségükre az egységes részére megállapított összegeket — jóváhagyás bevárása nélkül — egyelőre előlegként kiutalványozhassák.

Miután a vármegyei hatáskörük megsértését látták abban, hogy az Andrássy-féle rendelet a r. t. városoknak az államsegély felhasználása tárgyában hosott határozatait a vármegyék felülvizsgálása és jóváhagyása alól kivonta, ennél fogva az új rendelet, respektálván a vármegyék törvényben biztosított jogát, a r. t. városok határozatait jóváhagyás végett a vármegyékhez felterjeszteni rendeli.

Összegezvén az Andrássy és a Khuen-féle belügyminiszteri rendeletek rendelkezéseit, el kell

ismernünk, hogy ez utóbbi amaz több lényeges részében korrigálja és sok üdvös újítást tartalmaz, mindamellet nem mentes ez sem több oly hibától, amely a fizetésrendezés törvény útján való megvalósításáig kell, hogy kiküszöböltessek, mert a városi tisztviselőknél csak az állami és vármegyei tisztviselőkkel egyenlő javadalmozása esetén várható, hogy a kellő központosítási elemek a városok szolgálatában állani tgyezzenek, aminek nemcsak a közigazgatás menetére, de a helyesebb gazdálkodásra is nem csekély befolyást tulajdonitunk.

A városok oly nagyfokú fejlődés előtt állanak, ami megkívánja, hogy szakavatott, képzett és hivatásukért lelkesülő tisztviselők iparkodjanak a városok szolgálatába.

A régi tisztviselőket fel kell cserélni új és jobb erőkre; de ilyeneket csak akkor kapnak a városok, ha az állami és megyei tisztviselőknél inkább jobb, de semmiesetre sem rosszabb illetményben részesítik őket.

„Ős Debreczen.”

Elbeszélések Debreczen múltjából.

Írta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi és vidéki sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékeztet meg ezen kötetről, mely Debreczen múltját rajzolja meg megfigyelő o o tollal. o o

Ára 3 korona.

Tisztviselőknél, tanároknál, tanítóknál, nyilvános könyv- o o táraknál, egyleteknél és tanulóknál 2 kor. o o

Kapható a szerzőnél:

Városház, földszint, 7-ik számú ajtó (közlekvártár).

7556/1910. sz.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tulajdonát képező a régi téglavető melletti 52 és fél hold föld az 1910. évi október hó 15-től az 1913. évi október hó 15-ig terjedő három évre, a f. 1910. évi június hó 14-ik napján d. e. 10 órakor a városháza nagytermében tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbeadati fog.

Kikiáltási ár: 2495 korona.

Árverelni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át az árverelő bizottságnál bántpénzül letenni.

Az árverési feltételek a városi számvevői hivatalnál a hivatalos órák alatt 8—1-ig megtekinthetők.

Debreczen, 1910. évi május hó 27-én.

A városi tanács.